

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

06 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte
Judecători

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Chirtoaca Tudor în numele inculpatului Cuznetov Alexandr și de către partea vătămată Sergheev Alexandru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 07 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019 în cauza penală în privința lui

Cuznetov Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în mun. XXXXX, bd. XXXXX, XX, ap. XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.10.2017–07.03.2018;

Instanța de apel: 20.04.2018–24.05.2018;
06.12.2018-21.02.2019;

Instanța de recurs: 10.07.2018 - 06.11.2018;
03.06.2019-06.11.2019.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 07 martie 2018, Cuznetov Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2448 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut, că A.Cuznețov este învinuit, de faptul că având scopul omorului unei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și dorind, în mod conștient, survenirea acestora, la 13 august 2017, aproximativ ora 20⁰⁰, aflându-se în apartamentul nr. XX din bd. XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică, i-a aplicat lui A. Sergheev două lovituri cu un obiect tăietor-înțepător, posibil cu un cuțit, în zona abdomenului cauzându-i, conform raportului de expertiză nr. 1948/D din 06.09.2017, leziuni corporale medii, însă, din cauze

independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.

Instanța de fond a reîncadrat acțiunile inculpatului din prevederile art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal – tentativa de omor intenționat în cele ale art.152 alin. (1) Cod penal - vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal.

3. Sentința a fost contestată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat potrivit învinuirii formulate, în baza art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 11 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu încasarea de la acesta a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, invocând următoarele argumente:

- conform declarațiilor părții vătămate, inculpatul devine agresiv după ce consumă băuturi alcoolice, acesta provoacă conflicte și chiar aplică nemotivat forța fizică, inclusiv, față de partea vătămată, este predispus la comiterea infracțiunilor, fiind anterior judecat;

- la aprecierea leziunilor corporale medii necesită să fie luat în considerație criteriul de calificare ***lipsa pericolului pentru viață***, care de fapt este prezent în speța dată or, în cazul în care lovitura nu ar fi fost stopată de acea coastă, ulterior fracturată, consecințele ar fi fost grave, inclusiv asupra vieții și sănătății victimei.

3.1 A declarat apel și partea vătămată A. Sergheev, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal să fie încetat pe motivul împăcării părților. Apelantul a indicat că sentința instanței de fond este prea aspră, deoarece se consideră și el vinovat de cele întâmplate, iar asemenea consecințe nu s-ar fi produs dacă nu ar fi consumat alcool și nu s-ar fi certat cu inculpatul. Nu are pretenții materiale sau morale față de inculpat, s-a împăcat cu acesta și l-a iertat.

3.2 Avocatul T. Chirtoacă a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă cu aplicarea art.90 Cod penal.

Apelantul a invocat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care este una mai puțin gravă, persoana inculpatului, circumstanțele cauzei și influența pedepsei aplicate asupra reeducării și corectării acestuia. Instanța de fond nu a luat în considerație faptul că inițiator al conflictului a fost partea vătămată, care nu a negat acest fapt, indicând că nu are pretenții de ordin material sau moral față de inculpat. Consideră că pedeapsa cu închisoare, aplicată inculpatului este prea aspră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 mai 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

În decizia adoptată instanța de apel a statuat că instanța de fond just a stabilit starea de fapt și de drept, aceasta fiind în corespundere cu probele administrate, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art.152 alin.(1) Cod penal, ca vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă. Totodată, instanța de apel: „a stabilit, cu certitudine, că la 13.08.2017, A. Cuznețov, A. Sergheev și E. Derdev, aflându-se în ap.5 din bd. Mircea cel Bătrân 8/1, mun. Chișinău, au decis să pregătească frigărui. S-au aflat afară mai mult de o oră, unde au consumat alcool. Apoi, revenind în apartament, au continuat să consume băuturi alcoolice. În urma unui conflict apărut spontan între A. Cuznețov și A. Sergheev, aceștia s-au încăierat în bătaie și, în urma altercației avute și loviturilor primite, lui A.

Sergheev i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză nr.1948/D din 06.09.2017 leziuni corporale medii”.

5. Cu recurs ordinar decizia instanței de apel a fost contestată de către procuror care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele argumente:

- prin acțiunile sale intenționate, inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.art.27, 145 alin. (1) Cod penal, tentativa omorului intenționat, adică tentativa omorului unei persoane dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul. Menționează recurentul că, partea vătămată a indicat că inculpatul devine agresiv după ce consumă băuturi alcoolice, provoacă conflicte și chiar aplică nemotivat forța fizică, deci, este predispus la comiterea infracțiunilor, fiind anterior judecat;

- la aprecierea leziunilor corporale medii necesită să fie luat în considerație criteriul de calificare ***lipsa pericolului pentru viață***, care este prezent în speță or, în cazul în care lovitura nu ar fi fost stopată de coasta, ulterior fracturată, consecințele ar fi fost grave, inclusiv asupra vieții și sănătății victimei;

- instanța de apel nu a dispus o nouă judecare a fondului cauzei, omițând să se pronunțe asupra motivelor invocate în apel, soluția fiind neargumentată și contrară probelor administrate și verificate în condițiile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, respingând apelul acuzării, urma să analizeze probele pe care s-a bazat la pronunțarea hotărârii respective și să indice motivele reaprecierii ori respingerii probelor.

- neîntemeiat instanța de apel a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpat.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 06 noiembrie 2018, recursul acuzatorului de stat a fost admis, casată total decizia instanței de apel și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În argumentarea deciziei instanța de recurs a reținut că, adoptând soluția de condamnare a inculpatului în baza art.152 alin. (1) Cod penal, prima instanță nu a constatat și descris fapta criminală, considerată ca fiind dovedită. Probele doar au fost trecute în revistă, acestea nefiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală—din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, nefiind clar care probe au fost puse la baza sentinței de condamnare și care au fost respinse. Totodată Colegiul lărgit a conchis că instanța de fond a depășit limitele învinuirii formulate or, a constatat în acțiunile inculpatului prezența elementelor constitutive din art.152 alin. (1) Cod penal - o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă, vătămări neincriminate ultimului și care nu se regăsesc în raportul de expertiză nr.1948/D din 06.09.2017.

Astfel, instanța de apel nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019, s-au respins ca nefondate apelurile declarate de către avocatul T. Chirtoacă, în numele inculpatului și de către partea vătămată A. Sergheev.

Apelul declarat de către acuzatorul de stat a fost admis, casată total sentința și pronunțată o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A. Cuznețov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 145 alin.(1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a respins cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 2 448 lei.

8. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii de tentativă de omor, invocate în rechizitoriu și a conchis că, instanța de fond neîntemeiat a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului A. Cuznețov urmează a fi încadrate în prevederile art.152 alin.(1) Cod penal, deoarece vinovăție acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art.art.27,145 alin. (1) Cod penal a fost dovedită pe deplin.

S-a constatat cu certitudine că, în împrejurările stabilite, inculpatul a acționat cu intenția de a-l omorî pe A. Sergheev, dat fiind faptul că mobilul apărut ca un element psihic, ce a contribuit la luarea hotărârii de a acționa, confirmă la acesta sentimentul de ură față de A. Sergheev.

Relațiile ostile între inculpat și partea vătămată, se caracterizează prin intensitatea și densitatea loviturilor aplicate părții vătămate, leziuni care condiționată dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu, calificând-u-se ca vătămări medii.

Colegiul penal a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești, nu și-a găsit confirmare fapta criminală constatată prin sentință prevăzută de art.152 alin.(1) Cod penal, astfel, lipsind etapele, semnele și împrejurările activității infracționale a vătămării medii a integrității corporale.

Soluționând chestiunea referitoare la categoria și cuantumul pedepsei Colegiul penal ținând cont de prevederile art.art.7,61,75,78 Cod penal a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate.

Referitor la argumentele apărării privind necesitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, instanța de apel a menționat că, potrivit alin.(4) al normei sus menționate suspendarea condiționată a pedepsei nu se aplică persoanelor recunoscute vinovate de sfârșirea infracțiunilor deosebit de grave. Prin urmare prevederile normei date nu-și găsesc aplicabilitatea în speța dată.

În continuare Colegiul a respins ca nefondate motivele invocate de partea vătămată cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, or, inculpatul A. Cuznețov a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă - fapt ce duce la imposibilitatea înlăturării răspunderii penale în temeiul art.109 Cod penal.

Cât privește argumentele procurorului privind necesitatea încasării cheltuielilor de judecata din contul inculpatului, făcând referire la prevederile art.143, alin.(1) pct.2) și 6), 229, alin.(1) și 227 Cod de procedura penală și art.75 alin. (3) din Legea nr.68 din 14.04.2016, Colegiul a conchis că, ordonatorul expertizelor a fost organul de urmărire penală și aceste acțiuni constituie acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării. Din acest considerent, instanța de apel a statuat că cheltuielile suportate în cadrul urmăririi penale în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, prin dispunerea expertizelor judiciare, precum și altor acțiuni procesuale, reprezintă cheltuieli judiciare ce sunt achitate din bugetul de stat.

9. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, cu recurs ordinar a contestat-o avocatul T. Chirtoacă în numele inculpatului, care fără a invoca nici un temei de drept prevăzut la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care A. Cuznețov să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(1) Cod penal cu stabilirea unei pedepse mai blânde non privative de libertate, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele motive:

- prima instanță just a constatat situația de fapt și corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.152 alin.(1) Cod penal;
- instanța de apel eronat a calificat acțiunile lui A. Cuznețov ca fiind tentativă de omor;
- probele au fost apreciate greșit, decizia fiind bazată doar pe presupuneri;
- instanțele de fond au interpretat eronat legea aplicabilă speței menționate în raport cu încadrarea acțiunilor cu învinuirea formulată.

9.1 Cu recurs ordinar hotărârile judecătorești au fost contestate și de către partea vătămată A. Sergheev, care a solicitat casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care procesul penal în privința lui A. Cuznețov să fie încetat pe motivul împăcării părților, invocând următoarele argumente:

-instanțele de fond i-au lezat dreptul procesual, și anume susține că nu a fost audiat corespunzător cu privire la împăcarea părților;

-consideră că o parte de vină îi aparține, deoarece dacă nu consumau băuturi alcoolice și nu s-ar fi certat cu inculpatul, nu ajungeau la cele întâmplate.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținând cont de opinia acuzatorului de stat expusă în referință, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererilor de recurs depuse de apărătorul T.Chirtoacă și de către partea vătămată, Colegiul penal a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de către recurenți, raportându-le la actele dosarului și constatând că decizia instanței de apel este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze. Mai mult, nu există nici alte motive, neinvocate de către recurenți, care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția de condamnare a inculpatului A. Cuznețov în baza art.art.27,145 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare în conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor expres prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

Deși, în recursurile declarate nu-i făcută o referire concretă la vreun temei de drept din cele stipulate în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că argumentele invocate - *interpretarea greșită a probelor și încadrarea greșită a acțiunilor inculpatului*, se cuprind în temeiurile pentru recurs prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală.

Analizând textele recursurilor, Colegiul penal constată că apărarea consemnează doar circumstanțe factologice, evidențiind că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probatoriul administrat pe caz, care în opinia sa de fapt confirmă că inculpatul nu a avut intenția de a săvârși tentativă de omor, iar partea vătămată menționează că instanța de apel urma să înceteze procesul penal în legătură cu împăcarea părților.

Ținând cont de argumentele menționate în recursuri, Colegiul penal atestă că acesta se bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel cu dispunerea

reîncadrării acțiunilor lui A. Cuznețov în baza art.152 alin.(1) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților.

În același context, Colegiul penal ține să evidențieze că, invocarea formală a unor temeuri de casare, care nu sunt urmate de o motivare corespunzătoare, nu va face obiect de examinare în procedura de recurs, având în acest sens în vedere că, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Adică completarea cererilor de recurs cu argumente de drept, care lipsesc în textul recursurilor, și care le-ar suplini din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Așadar, instanța supremă nu se va expune cu privire la pretinsele erori de drept prevăzute de pct.6) și 12) din alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, întrucât semnalându-le, autorii cererilor de recurs au omis să descrie esența acestora și relevanța lor pentru cauza deferită judecării.

Tot aici, Colegiul penal ține să menționeze că prezentul dosar a fost deja supus verificării de către instanța de recurs, în rezultat decizia instanței de apel a fost casată, cu remiterea cauzei la rejudecare din motivul că, instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de către acuzare în apelul declarat, iar probele care au stat la baza hotărârii adoptate nu au fost apreciate din punct de vedere al concludenței, utilității și veridicității în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală. Totodată, au fost depășite limitele învinuirii formulate prin rechizitoriu.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt cuprinse în art.436 Cod de procedură penală, unde este stipulat expres că instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la momentul pronunțării recursului.

Verificând subsidiar materialele dosarului și ținând seama de cele consemnate în decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, instanța de apel, prin rejudecare, a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă prin care A. Cuznețov a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27,145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În opinia Colegiului penal soluția respectivă este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept incidente cauzei, iar careva temeuri de a interveni în această soluție nu s-au stabilit. Decizia recurată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar raționamentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art.6 din CEDO.

În acest context, Colegiul penal va respinge argumentele avocatului T. Chirtoaca precum că instanța de apel eronat a calificat acțiunile lui A. Cuznețov ca fiind tentativă de omor și că probele au fost apreciate greșit, decizia fiind bazată doar pe presupuneri, instanțele de fond au interpretat eronat legea aplicabilă speței menționate în raport cu încadrarea acțiunilor cu învinuirea formulată.

Reieșind din decizia contestată se învederează că, aceasta cuprinde atât descrierea și analiza detaliată a tuturor probelor, cât și răspunsurile argumentate la alegațiile apelanților.

Din alt punct de vedere, invocând prevederile din art.100 alin.(4) și art.101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, Colegiul penal remarcă faptul că, verificarea probelor este atributul exclusiv al activității desfășurate de instanțele de fond, iar descrierea lor

amănunțită în cererea de recurs, precum și criticele semnalate în legătură cu pretinsa interpretare eronată a acestora nu este obiect de cercetare la etapa dată a procedurilor.

Argumentele părții apărării precum că, fapta lui A. Cuznețov nu putea fi calificată drept tentativă de omor și încadrată în baza art.27,145 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate și va menționa că, la acest capitol instanța de apel corect a remarcat că inculpatul a acționat cu intenția de a-l omorî pe pătimit, iar prezența acestei intenții se confirmă prin intensitatea și densitatea loviturilor care le-a aplicat.

În continuare, Colegiul penal va respinge alegațiile părții vătămate cu privire la încetarea procesului penal în legătură cu împăcarea părților, or, instanța de apel just a conchis că inculpatul A. Cuznețov a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă - fapt ce duce la imposibilitatea înlăturării răspunderii penale în temeiul art.109 Cod penal.

În concluzie, instanța de recurs relevă că, instanța de apel, judecând apelurile a îndeplinit obligația legală de a supune verificării legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, drept urmare decizia instanței de apel cuprinde raționamente, care au dus la respingerea apelului avocatului T. Chirtoacă în numele inculpatului și a părții vătămate, ca nefondate și admiterea apelului acuzatorului de stat, precum și motivele adoptării unei atare soluții. Cele consemnate supra, evidențiază că instanța de apel a acordat o atenție sporită materialelor cauzei, înlăturând justificat și prin argumente temeinice versiunea părții apărării despre necesitatea încadrării acțiunilor lui A. Cuznețov în baza art.152 alin.(1) Cod penal.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Respectiv, Colegiul penal consideră necesar de a interveni cu mențiunea că, potrivit statuărilor Curții Europene, aceasta a evidențiat, cu titlul de principiu, că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski vs. Polonia din 02.11.2010).

În concluzie, reieșind din cele menționate, Colegiul penal va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentelor recursuri, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios după rejudecare de către instanța de apel, iar criticele avansate de apărător în numele inculpatului și de către partea vătămată au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei. Respectiv, Colegiul penal conchide lipsa necesității reluării și repetării acestora.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile

legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din cererile de recurs înaintate de avocat nu și-au găsit confirmare.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Chirtoaca Tudor în numele inculpatului Cuznetov Alexandru și de către partea vătămată Sergheev Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Cuznetov Alexandr*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 05 decembrie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac